

[Holstein.]

om, at de ni Tiendedele af det danske Landbrug og de ni Tiendedele af vore Kreditforeningsinstitutioner, Sparekasserne ikke mindst staaar bagved de Krav, som fremsættes fra Oppositionens Side, saa jeg vilde, hvis det stod til mig, med Sindsro afvente den højtærede Regerings videre Holdning til disse Krav.

Enten bliver den højtærede Regering nødt til at bøje sig for disse Krav, eller ogsaa bliver den højtærede Regering nødt til at finde andre Veje, som er egnede for den højtærede Regering som politisk, parlamentarisk Kriseprogram og til at appellere til den offentlige Mening, Vælgeropinionen. Thi at appellere til Vælgerne, de danske Landbrugsvælgere i Særdeleshed, paa Grundlag af Moratorieforslag, saaledes som det, her er forelagt, det kan jeg forsikre den højtærede Justitsminister om, det vil den højtærede Regering ikke høste Ære af og Landet ingen Gavn af. Jeg tror, at man fra Partiernes Side, ikke mindst Regeringspartiernes Side, i den dybt alvorlige Situation, hvori vi staaar, skulde i den kommende Tid agitere mindre og arbejde bedre for at tjene Landet desto mere.

Første Næstformand (Pinstrup): Hvis vi skal føre denne Forhandling til Ende uden Aftenmøde, maa jeg henstille til ærede kommende Talere at fatte sig i nogenlunde Korthed.

Hans Hansen: I mine Udtalelser i Gaar om nærværende Lovforslag henviste jeg til den Fare, som jeg mener Lovgivningsmagten og Staten løber ved at gaa ind paa en Lovgivning paa dette Omraade, og jeg henviste til, at hvis man vilde skride ind overfor det centrale i Krisen, skulde man vende sig til netop det Moment, der staaar som den værste Hindring for Tilpasningen, nemlig Skatterne og Gældsfor skrivningen, der er den virkelige Anledning dertil. Jeg har tidligere under Behandlingen af det Forslag, vi har stillet om Overgang fra Skat til Skyld, henvist til, hvordan man i en Overgangstid kunde beskatte den passive Kapital og med andre Ord opkræve Grundrenten hos dem, der virkelig ejer Grundværdierne her i Landet, nemlig Obligations-ejerne.

Det blev sagt for et Øjeblik siden fra dette Sted af det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen, at det er Prisfaldet, som ligger til Grund for den Krise, Landbruget er inde i. Det er ikke rigtigt. Prisfaldet er ikke den egentlige Aarsag, thi Priserne paa

Verdensmarkedet ligger omtrent paa samme Niveau som i 1914; men det, som er kommet imellem, er Gældsstigningen og Skatterne. Jeg skal ikke komme ind paa yderligere Betragtninger ud over, hvad jeg allerede har fremført om dette, men det er ikke Prisfaldet, der er Aarsagen, det er Gældsstigningen og Skatterne, og det er dér, der skal skrives ind, hvis Krisen skal haves.

Jeg gad vidst, om man hæver Krisen paa anden Maade end ved at skride ind overfor den passive Kapital og søge derigennem at bringe Skatterne ned. Alt det andet kan — det skal jeg ikke benægte — maaske i en Overgangstid bringe Lettelse, men det vil ligge i samme Linie som den, der har ført os ind i de vanskelige Forhold, vi befinder os i, altsaa det vil i det lange Løb forværre Krisen.

Det er ejendommeligt at høre Motiveringerne for og imod dette Lovforslag. Thi fra begge Sider henvises der til, hvad Staten allerede er inde i. Modstanderne af Lovforslaget henviser til, at naar Staten har taget den Stilling, den har taget til Eksportkreditterne, Landmandsbanken, Jydsk Hypotekfond og til Laan til Husmandsbrug o. s. v., kan den ogsaa godt tage den samme Stilling her; og det bliver sagt fra den anden Side, at naar Staten har udskrevet Skatter til saa mange andre Formaal, kan man ogsaa udskrive Skatter til at betale det, som Kreditorerne i Henhold til nærværende Lovforslag ikke kan faa betalt.

Jeg vil alligevel vente lidt med at tro, at de Herrer, der mener, at Staten kan udskrive Skatter til at betale Prioritetsrenterne med, virkelig tør tage Konsekvensen af dette Standpunkt. Jeg vil se det, før jeg tror det, at det er det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals og det ærede Medlem Hr. Holsteins Mening, at Staten skal udskrive Skatter til at udrede Kreditforeningsydelse og Ydelse til Banker og Sparekasser. Men hvis det er det, saa tror jeg ikke, det er for tidligt, at man enes om at erkende, at netop det, Staten er kommet ind paa, er for meget, og at det vist ikke er for tidligt at holde op med at føre Staten videre ad den Vej.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, at man krævede skattemæssig Retfærdighed for Landbruget. Nu vil jeg ikke paa Forhaand overhovedet godkende Udtrykket Retfærdighed med Hensyn til Skatter, men der menes vel lige Ret med Hensyn til Skatteudskrivning eller en vis Ligestilling i Galskaben, vil jeg hellere sige. Men hvis man et Øjeblik opholder sig ved